

ირონიის მრავალფუნქციური მახასიათებლები მხატვრულნარატივში  
(ჯ.ოსტინის „სიამაყედა ცრურწმენის“ საფუძველზე)

თეონა ბერაძე

სამაგისტრონაშრომიწარდგენილიაილიასსახელმწიფოუნივერსიტეტის  
მეცნიერებათადახელოვნებისფაკულტეტზეანგლისტიკაშიფილოლოგიისმაგისტრის  
აკადემიურიხარისხისმინიჭებისმოთხოვნებისშესაბამისად

უცხოენათაფილოლოგია(ანგლისტიკა, გერმანული ფილოლოგია,  
რომანული ფილოლოგია) დაშედარებითილიტერატურათმცოდნეობა

(მიმართულება: ანგლისტიკა)

სამეცნიეროხელმძღვანელი: ნინოთევდორაძე, ფილოლოგიისმეცნიერებათა  
დოქტორი, ასოცირებულიპროფესორი

ილიას სახელმწიფოუნივერსიტეტი  
თბილისი, 2014

## Annotation

The present work represents the study of the pragmatic functions of irony in Narrative based on Jane Austin's novel "Pride and prejudice". Irony as a concept in communication has received a great deal of attention. There are different assumptions and studies about irony, it has been debated for thousands of years by many linguists in rhetoric.

Paper deals with the analysis of different types of irony and the ways how it is conveyed by addresser and is interpreted by addressee. The aim of the research is to discuss irony namely verbal irony in various pragmatic spectra of its use in order to see it as a linguistic phenomenon as well as an event characteristic to mentality.

The research consists of an introduction, two main chapters, conclusion and a list of references

The first chapter is devoted to different approaches of irony, also we discuss different types of irony and its pragmatic functions in the text. The second chapter and conclusion sum up the theoretical result of the research in examples of "Pride and prejudice".